

COO
BOO

BONUS

Jezdecké
tipy
uvnitř!

První láska

Znáte z televizního seriálu!

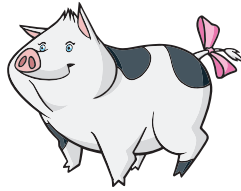
První láska

**Adaptace
Annie Auerbachová**

Podle epizody
PRVNÍ LÁSKA

Napsal Jim Peronto

**COO
BOO**

Přeložil Lumír Mikulka

© 2012 Horseland LLC: Series
© Cookie Jar Entertainment (USA) Inc.

Translation © Lumír Mikulka, 2012

www.horseland.com
www.albatrosmedia.cz

ISBN 978-80-7447-096-7

První kapitola

Je nádherný jarní den. Na stromech kolem rozlehlého ranče spokojeně cvrlikají ptáčky a přelétají z větve na větev. Horseland, jenž se rozkládá v malebné krajině s horami na jedné straně a lesem na druhé, je nádherným místem pro výcvik a ustájení koní. To nejlepší na něm však zůstává dobře střeženým tajemstvím: všechna zvířata zde spolu dokáží mluvit – a lidé kolem nich o tom nemají ani ponětí! Nedůtklivá kočka Angora dnes sedí v trávě, kam dopadá stín rozložitého stromu, a olizuje si srst. Neposedné ba-

culaté prasátko jménem Teeny ji ale vytrhne z přemýšlení. „Ahoj Angoro,“ pozdraví Teeny a zůstane stát před kočkou. „Proč vlastně trávíš tolik času tím, že se ustavičně fintíš a parádíš?“ Prasátko s růžovou pentlí na ocásku bývá hrozně zvědavé a ani dnes tomu není jinak.

Angora jen zakouří očima a povzdechne si. „Copak ty jsi opravdu tak hloupá, Teeny?“ zeptá se jen a znovu si olízne tlapku. „Na ničem nezáleží víc než na tom, abys dobře vypadala.“

„Páni, to jsem nevěděla!“ odpoví Teeny a ztváří se ustaraně. „Proč mi o takových věcech nikdy nikdo nic nepoví?“ Prasátko svěsí nespokojeně hlavu. Najednou se ale jeho tvář rozjasní. „Mám nápad! Mohla bys mě naučit, jak se to dělá, Angoro?“ Teeny začne vzrušeně pobíhat kolem a pak se k Angoře přitulí. „Moc prosím! Prosíím!“

Angora si unaveně povzdechne. Nenapadá jí, jak by se z toho mohla vykroutit. „No tak jo. Dobře mě poslouvej!“ zabručí kočka a odstrčí prasátko kousek dál od sebe.

„Hurááá! To je senza!“ jása Teeny a začne šťastně běhat dokolečka kolem Angory.

„Nejprve si musíš olízat tlapku – anebo kopýtko či co to vlastně máš,“ začne Angora a pak to názorně předvede na své vlastní tlape.

„Rozumím! Nejprve se olíznu!“ zopakuje nadšená žačka Teeny a několikrát si rychle olízne kopýtko.

„Ne, ne, ne! Takhle ne, Teeny!“ pokárá ji Angora a zavrtí hlavou. „Musíš lízat dlouze a pomaličku.“

„Aha. Teď už to chápu,“ odpoví Teeny. Vážně se zadívá na Angoru a v očích se jí zračí čerstvě nalezená pýcha. „Prostě se na to musím trochu soustředit.“ Načež předvede velice dlouhé olíznutí.

Právě v tu chvíli prochází kolem pes Shep a všimne si kočky s prasátkem, jak se olizují. „No tak teď už jsem asi viděl doopravdy všechno,“ zamumlá zmateně australský ovčácký pes a zamíří k nim.

„Teeny, co to tady provádíš?“ zeptá se Shep. Nedokáže pochopit, proč by si mělo prasátko olizovat kopýtko.

„Já se upravuji, Shepe,“ odpoví Teeny hrdě mezi dvěma olíznutími. „Angora mi říkala, že ze všeho nejvíce záleží na tom, aby každý hezky vypadal.“

Shep zavrtí hlavou. „Jenomže ve skutečnosti to takhle není, Teeny.“

Angora na něj pohlédne. „Cožééé prosíím?“

„Záleží na tom, co máš uvnitř,“ vysvětluje Shep. Pak se zadívá do dálky. „Alma na to přišla docela nedávno...“

„Cítím, že nás čeká zase nějaký příběh,“ utrousí Angora a obrátí oči v sloup. Zná už Shepa velice dobře.

Teeny začenichá ve vzduchu kolem sebe. „Já ale necítím nic,“ pronese pak nevinným hláskem.

Shep se usměje od ucha k uchu a pustí se do vyprávění...

Druhá kapitola

Jednoho teplého dne, kdy na obloze nebyl jediný mráček, kolem sebe poletoval párek motýlků, jako by tančil ve větru. Po kmeni stromu se vesele honily dvě veverky. Dole v trávě si hleděli zamilovaně do očí dva svišti, zatímco kousek od nich se k sobě tulili jelen s laní. Něco nepochybně viselo ve vzduchu. A byla to láska. Jelen s laní znenadání uslyšeli vzdálené dunění. Každou vteřinou ale sílilo. Zvířata přeběhla přes louku právě ve chvíli, kdy se z křoví s lomozem vyřítí kůň s jezdcem.

Byla to Alma Rodriguezová na hřbetě Button, grošované klisny plemene pinto. Dvanáctiletá dívka byla celá špinavá od prachu a bláta, jak s Button nadšeně tryskem projížděla po úbočí kopce.

„Jupííí!“ vykřikla Alma, když s klisnou zastavila. „Teď jsi všem ukázala, co v sobě doopravdy máš. Co říkáš, *chica*?“ Láskyplně pohladila klisnu po krku.

Button na znamení souhlasu hrdě zaržála.

V tu chvíli přijely i další dívky. Molly Washingtonová v sedle skvrnitě klisny indiánského plemene appaloosa a také Sarah Whitneyová, která na svém koni zastavila vedle Almy.

„Jsi dobrá, Almo,“ řekla Sarah. Dokonce ani na Scarlet, své černé arabské klisně, nedokázala v takovém terénu Almu dohonit.

„Díky,“ odpověděla Alma, která právě sesedala. Ve tváři se jí mihl nedočkový výraz. „Pojďme si zazávodit v házení lasem!“ Vytáhla ze sedlové brašny provaz a začala jím obratně točit.

Další dvě holky, které přijely s nimi, Chloe

a Zoey Stiltonovy, jen teatrálně povzdechly. Pocházely z bohaté rodiny a byly na to pyšné. Při představě, že by dělaly něco tak obyčejného, jako je házení provazem, jen zakoulely očima. Nebyly to ale jen dívky, které se chovaly tak nafoukaně. Stejní byli i jejich koně. Zoey jezdila na Pepper, šedivé klisně holandského teplokrevníka s hrdým držením těla. Kůň Chloe se jmenoval Chili. Byl to hřebec, šedivý holandský teplokrevník s nehezkou povahou.

Pak ale všichni uslyšeli, jak se lesem řítí tryskem další kůň. Dívky se ohlédly a spatřily Willa Taggerta, jak k nim ujíždí na Jimberovi, zlatém hřebci plemene palomino. Will s nimi na tuto vyjíždku neměl vůbec jet, a tak se divily, proč tady vlastně je.

Will přitáhl otěže a zastavil s Jimberem vedle Almy.

„Hej, Almo! Všude tě hledám!“ vyhrkl vzápětí. „A víš určitě, že jsi nehledal třeba mě, Wille?“ ozvala se Zoey, jako kdyby si s ním chtěla zaflirtovat.

„Anebo mě?“ přidala se Chloe a namotala si na prst pramen plavých vlasů. Obě dívky se na Willa upřeně zadívaly.

Will jim ale nevěnoval ani nejmenší pozornost. „No jasně... Já vím přesně, koho jsem hledal,“ odsekl a pokrčil rameny. Pak seskočil z koně a zamířil k Almě. Podal jí dopis v zašpiněné obálce.

„Co to má být, Wille?“ zeptala se Alma.

„Před chvílí jsem to našel u schránky na do-

pisy,“ vysvětloval Will. „Zdá se, že se ta obálka válela pár dní v blátě. Někomu tam musela vypadnout.“

Alma si vzala dopis a pozorně si ho prohlížela. „Razítko je dva týdny staré,“ všimla si. Pak zalapala po dechu. „To mi přece píše Alejandro!“

Ostatní dívky si vyměnily zmatené pohledy.

„Kdo je Alejandro?“ zeptala se Zoey.

„Alexander – kamarád, se kterým si dopisují,“ vysvětlovala Alma.

„Nevěděla jsem, že máš nějakého kamaráda, se kterým si dopisuješ, Almo,“ prohodila Sarah a odhrnula si blond vlasy z očí.

„Ani já ne,“ přidala se Molly. Pak popojela na klisně Calypso k Almě a zvědavostí bez sebe se zeptala: „Jaký je?“

Po tváři Almy přelétl zasněný výraz. „Naprosto úžasný,“ vydechla a přitiskla si obálku na prsa. Vzápětí ale znovu promluvila a vysvětlila ostatním, že kamarád, se kterým si dopisuje, má koně jménem Bukefalos. „Jmenuje se stejně jako kůň,

na kterém jezdil Alexandr Veliký," dodala. „Četla jsem to v knížce Tajný život koní.“

Chloe se zatvářila pochybovačně. „A co je na tomhle Alexandrovi tak úžasné?“ zeptala se.

„Jeho táta pracuje v zábavním průmyslu,“ odpověděla Alma. „Pořád někde cestují.“

Oči Zoey a Chloe se rozzářily náhlým zájmem. Pokud Alexander neustále cestuje, musí být určitě bohatý. To by byl přesně ten správný typ kluka pro ně!

„Pověz nám o něm něco víc!“ začala se zajímat Zoey a předklonila se v sedle.

Takové přání Alma s nadšením splnila. „Je to skvělý jezdec... třikrát byl na celostátním mistrovství.“

Molly a Sarah se na sebe podívaly. Něco takového na ně udělalo dojem. Jim to připadalo mnohem zajímavější než to, jestli má Alexander peníze, nebo ne.

Alma otevřela obálku a rychle se dala do čtení dopisu. Najednou jí ale z tváře vyprchal úsměv. „Počkejte chvíli...“ pronesla pak hlasem, z ně-

hož zaznívala obava. „To nemůže být pravda.“
Podívala se na kamarádky. Bylo vidět, jak se jí
zmocňuje panika. „Tady se píše, že přijede na
návštěvu na ranč – DNESKA!“

Třetí kapitola

Později téhož dopoledne to ve stájích doslova bzučelo ruchem a shonem. Zoye, Chloe, Molly a Sarah se s vervou pustily do hřebelcování svých koní. Taková pozornost se koním líbila.

„Psss!“ ozvalo se.

Molly se rozhlédla, ale nikoho neviděla.

„Psss!“

Molly se znovu rozhlédla, když si Calypso odfrkla. Ani teď tam ale nikdo nebyl.

„Molly! Já jsem tady!“ ozval se hlas.

Molly se otočila a spatřila Almu, jak nakukuje

dveřmi do stáje a dělá směrem k ní jakýsi posunek. Nechápala, proč se Alma chová tak tajnůstkářsky – a divně.

„Už je tady Alexander?“ zašeptala Alma.

Molly zavrtěla hlavou. „Ještě ne,“ odpověděla. Alma si s úlevou krátce oddechla. „To je dobře,“ pronesla a vešla do stáje. Za sebou vedla Button. „Neznáte náhodou někoho, kdo má rychlé auto? Já odtud totiž musím odjet někam hodně daleko.“

Toto je pouze náhled elektronické knihy.
Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém
obchodě společnosti eReading.